

צפה לשיפור נוסף ביחסים בין מרכז מפא"י לבין סניף חיפה של מפלגה זו, בעקבות הביקור הממלכתי של אשכול בחיפה. השבוע הסכים סניף חיפה להחלטה על החזרת מן היסוד למפא"י; כמו כן בוטלה העצרת ההמונית לכבודו של דוד בן-גוריון. כרקע לכל גילויי ההתקרבות הללו נמשכים עדיין המגעים להכנסתו של אמנון לין, חתנו של אבא חושי, לכנסת. בשלב ראשון החל אמנון לין לייצג את סניף חיפה בישיבות מזכירות מפא"י, ובעקבות השיחות עם אשכול יתחיל חושי להשתתף בישיבות של לישכת הצמרת של מפא"י.

יש להניח שה"ב שמואל תמיר לא יורחק מתנועת ההר"ת. התיביעה שהוגשה נגדו תתברר בפני בית-הדין של התנועה, בשישי בנובמבר. בית-הדין יהיה בהרכב הבא: נשיא — עורך-הדין איסר לובוצקי; שופטים — עורך-הדין דניאל פוטסובוצקי וישראל שקולניקוב. האחרון הוא איש הסתדרות העובדים הלאומית. ההרכב הזה מבטיח דיון מישפטי פרוצדורלי יבש ומתון. שני הנאשמים האחרים — שמואל מינצר וחיים אמסטרדאם — יורחקו כנראה מהרות.

צפה למסע אנטי בן-גוריוני נרחב, ביוזמת לוי אשכול. בנאומו בפני הירוק אמר אשכול על ב.ג.: "המלך עירום, ועוד נרחיב את הדיבור". הכוונה היא לחשיפת חלקו של בן-גוריון בכמה פרשיות ומחוזלים, בעיקר על רקע בסחוני.

צפה לסירדת תלונות מצידם של מנכ"ל "מקורות", רב אלוף צבי צור ומנכ"ל "תה"ל" אהרון וינר, כנגד מינויו של אפרים בן-אראצי כמתאם עניני הכור הגרעיני להתפלת מייים.

והטענה העקרית תהיה — לבן-אראצי אין מושג במשק המים הישראלי.

אל תצפה לחגיגות המוניות ולמיסדרים חגיגיים של צה"ל, לרגל מלאות 10 שנים למיבצע סיני. התכנית למיסדר חגיגי

בנחל-עוז ננזה. במקום זה יצויין התאריך באירועים פנימיים בתוך יחידות צה"ל. בגלי צה"ל תשודרה תכנית מורכבת מקסעים דוקומנטי טריים בלבד. בקול-ישראל יישמר בהקפדה האירוע בי-ראיונות עם אנשי רפ"י. הצנעת התאריך באה בעקי-בות החלטה של לוי אשכול.

אין זה מן הנמנע כי עוד ישראלי יודע כה השנה בפרס נובל. המועמד, שעדיין לא ניתן לו שום פירוט, הצטיין באחד מששתי המדע, והוא מובא בחשבון.

הסתדרות העובדים הלאומית תעמוד במצב כספי קשה. חרות החליטה להפסיק את העזרה שאנשיה ברחבי ה-עולם הגישו למגבית של הע"ל להליגה למען העובד הלאומי, ולהאיץ בהם שישי-לחו את תרומותיהם ל'שר

למפלגה.

צפה לחדוש היי-סיכסוך בצמרת מפא"י, סביב מינוי ירי רש לגולדה מאיר כ-תפקידה המזכירתית ה-מפלגה. היי-סיכסוך יפרוץ עם צאתה של גולדה להב-י

ראה בשו"י.

המפלגה הליכ"ל רלידת לא התעקש עוד לעמוד על החלטתה, בדבר תמיכה בשינוייה של שיטת הבחירות. בסידרת מנעים בתוך גח"ל, בין אנשי חרות לבין יוסף ספיר,

פנחס לבין יסרב ליטול חלק פעיל בעבודת מפא"י. אינו מוכן לחזור לפעילות בדרג נמוך יותר משהיה לו לפני הדחתו. מפא"י אינה יכולה להציע לו פעילות בדרג גבוה. לבין עשוי לא לחזור לחברות במפא"י.

למרות כל ההצהרות על החיסכון הממשלתי, אפשר לצי-פות למספר גילויים על המשכת שיטת הבחירות. שערוריה ראשונה תפרוץ, כנראה, בקשר למשרדים החדשים של חברת עמידר הממשלתית. בשעתו התערב לוי אשכול בעצמו, אסר על חברה זו לעבור למשרדיה החדשים, המפוא-רים והיקרים. מנהלי החברה התעלמו מהוראה זו, והם עומדים לעבור בכל-זאת למשרדים החדשים, אשר יעלו 1.2 מיליון לירות. אמצעי הצניעות היחיד: הם לא יערכו חנוכת-בית פומבית ומרגיזה.

(המשך מעמוד 13)

הוכן לשידור במסגרת יומן השבוע בשבת בבוקר. גם על שידור זה ידע עגנון מראש, לא כביע שום התנגדות.

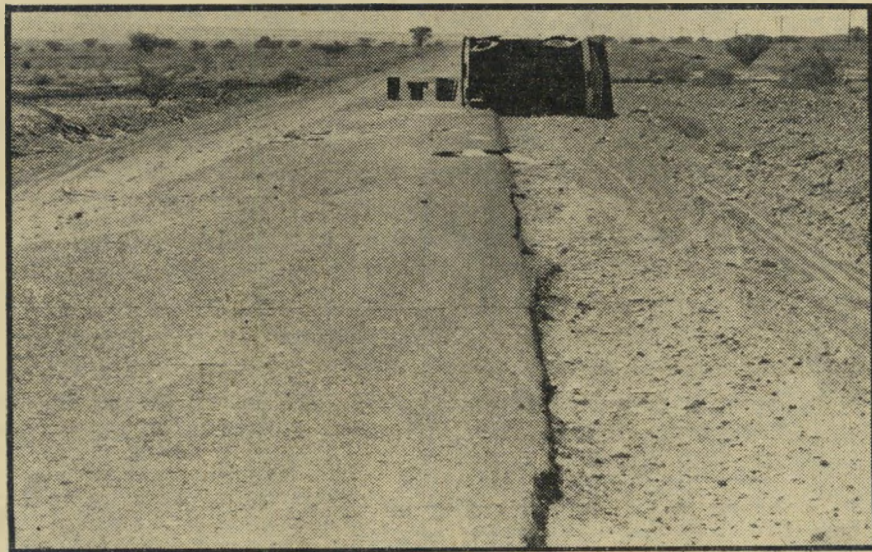
מנהלת התוכניות של קול-ישראל, לאה פורת, ניסתה להתווכח עם יחיל, אך ללא הצלחה. התוכנית בוטלה. לאה פורת יצאה לחופשה לזמן בלתי מוגבל. אבל היא לא הספיקה לנוח בבית, ביום שני בבוקר היא כינסה את עורכי התכניות במשרדה בתל-אביב. הישיבה שנועדה למסירת אינפורמציה על תולדות ביטול השידור, הפכה לכינוס מחאה חריף.

שלושה שפגעו מפרס נובל: חיים יחיל והנוך גיבתון, שמעמדם התערער, ולאה פורת, שהתייבה באופוזיציה.

אילת

כביש הדמים

כשיוצאים פועלי מיכרות לעבודתם, מת-פללות נשותיהם שלא תהיה מפולת. כך מקובל בכל העולם, אבל לא באילת. בנמל הדרומי של ישראל, מתפללות נשותיהם של

הטנדר ההפוך ככבישי-הדמים לאילת

הרג עשרה —

תושבי אילת חוסמים את הכביש

— ופצע מאות

פועלי המיכרות בתימנע לבל יאונה לבעליהם רע בשעת הנסיעה על כביש הדמים.

כי הדרך מאילת היא מלכות-מחוז באורך 50 קילומטרים. רוחב הכביש שם הוא ארבע מטרים להלכה, וכך הוא מחושב בסטטיס-טיקה הממשלתית, אבל למעשה כביע רוחבו רק לשלושה מטרים. השוליים משני צידי הכביש הרוסים. הגשמים שטפו את העפר מצויי הכביש, ונוצרו הבדלי גובה של 30 סנטימטר בין הזפת לבין השוליים. כי אשר מכונית העולה מאילת צפונה פוגשת מכונית היורדת דרומה, חייבת אחת מהן לרדת מן הכביש. אילתים מנוסים יודעים שבמקרה כזה יש לעצור, ולרדת לאט. חסרי-נסיון בשטח זה, החושבים כי הם נמצאים על כביש רגיל, מסתכנים בהתהפכות קטלנית.

בשנתיים האחרונות הרג הכביש עשרה נוסעים ופצע מאות. ההרוג האחרון, יונה בן-דוד, הגדיש את סאת היסורים של תושבי אילת.

הזנחה והוצאות. יונה (22), בנו של המיוזנאי של תימנע, היה דמות אילתית ידועה. הוא הגיע אליה בהיותו ילד בן 11, סיים שם את לימודיו, התגייס לצבא, ועלה צפונה לפני שנה, להמשיך את לימודיו באר-ניברסיטה. כל ותיקי אילת הכירוהו. 800 מהם יצאו השבוע להפגין ולחסום את ה-כביש, כמחאה נגד משרד העבודה, על הזנחתו.

מול ההזנחה של משרד-העבודה, האחראי על טיב הכבישים בארץ, ועל אחזקתם, מציגים האילתים את ההוצאות העצומות ש-גורם הכביש. בין ההרוגים הרבים היו כמה וכמה יטייסי טילון, שהכשרתם עלתה למדינה מיליוני דולרים. תופעה שהפכה לשיגרה ב-אילת הם המטוסים המיוחדים, הבאים להטיס צלונה את הפצועים מתאונות-הדרכים. כל טיסה עולה אלפי לירות, ומספר הטיסות ה-מיוחדות הללו מגיע למאות.

האילתים מסבירים את החסכנות הממ-שלחית לא במיתון הכלכלי, אלא בעובדה פוליטית: אילת היא המקום היחיד בארץ, בו זכה המערך ל-60 אחוז בבחירות לעיריה. נצחון זה בא למערך בשל יוקרתו האישית של ראש העיר יוסף לוי, ולכן מרגישה מפא"י את עצמה פטורה מלהשקיע מאמצים מיוחדים לרכישת קולות.

שוככים עד הכביש. כל העיר עמדה השבוע מאחורי המפגינים האילתים. ה-מישטרה, שניסתה תחילה לפזר את ההפגנה ולפנות את המכוניות שחסמו את הכביש, ניתקלה באנשים ששכבו על הכביש, תחת מכוניות. גידת שיצאה להביא מנוף לגרירת המכוניות חזרה כלעומת שיצאה, כי כל בעלי המנופים הודיעו שמנופיהם מקולקלים. כאשר נכנע לבסוף שר העבודה, השאיר הדבר בכל זאת טעם מר בפי אילתים ר-אזרחים בצפון: אחרי שהבקשות — ואפילו המחת — לא עזרו, הצליח רק הכות.

רעות

עוזי ושות'

"יש להקים — וניתן להקים — ממשלה שתקיף את כל המפלגות הציוניות", קבע השבוע צעיר יליד ירושלים בשם עוזי, שלו עיניים בהירות ובלורית המתבררת ברוח. הצבר בעל השם הצברי, שהיה בנערותו חבר תנועת-נוער, כמו כולם; שחלם על הגשמה אישית בקיבוץ, כמו כולם; שלמד בבית-הספר, כמו כולם; שרקד גם הורה, התגייס לנח"ל והלך לבסוף לאוניברסיטה, גם כן כמו כולם — פירסם את דעותיו במערב. ביום הששי האחרון, מערכת ה-צהרון זיכתה את מאמרו בהקדמה, בה תוארו דעותיו כ"שלו בלבד", וכ"חידושו".

גם רפ"י וגח"ל. את הזהות הרעיו-נית הבסיסית בין כל המפלגות הציוניות לא גילה, כמובן, אותו צעיר, שהוא המד-כיר הארצי של המשמרת הצעירה של מפא"י. קדם לו, לפחות, שבועון מסויים אחד. אולם הנימוקים להקמת ממשלה ציו-נית מקור אל קיר היוו חידוש, לא בתוכנם, אלא בעובדה שבוטאו דווקא עלידי עוזי ברעם, בנו של ח"כ מפא"י משה ברעם, יו"ר הנהלת הקואליציה וראש סיעת ה-מערך, איש-המפתח של השלטון בכנסת.

מכריו של עוזי, היודעים כי מעולם לא היה טיפוס של מהפכן ומרדן, קראו את המאמר וקבעו: "אם עוזי כותב כך, כנראה שגם אביו חושב כך".

ומה חושב ברעם? בין השאר: "אין להניח שמישטר דימוקראטי יו-כל לעמוד מול ועדי-פעולה מאורגנים, מול השבחת שירותים חיוניים ומול הפגנות מובטלים גאות".

- לכן דרושה ממשלה שתיהנה מ-"תמיכה כוללת של המפלגות", מלבד ה-כוחות הקומוניסטים מצד אחד והכוח ה-חדש כצד שני.
- דרושה גם "מדיניות כלכלית אמיצה ועקיבה".
- וגם "אחדות לאומית".
- וכל זה, בתנאי שתיבנה על "יסודות שניתן לסמוך עליהם בטיפול בבעיות חוץ ובסחון עדיניות".
- יסודות אלה כוללים, מלבד מפלגות הקואליציה הקיימת, גם את רפ"י וגח"ל.

(המשך בעמוד 18)